

În drum spre casă, îi răsunau în urechi vorbele mătușii Frusina: "Roagă-L pe Dumnezeu, să fie bine...". Știa că trebuia mai întâi să fie iertat, cum altfel să se roage lui Dumnezeu?

Se opri la biserică și mărturisi părintelui duhovnic, fapta lui de ocară, primi iertarea și se rugă și pentru sănătatea copilului și pentru mătușa Frusina, care-l primise cu atâta dragoste.

După câteva zile, copilul se însănătoși. Să fi fost leacul de vină sau se milostivise Dumnezeu văzând pocăința lui Vasile? Era bucurie mare. Cu siguranță era lucrarea lui Dumnezeu, care se îngrijise de sănătatea copilului dar și de "sănătatea" morală a lui Vasile.

Vedeți, dragii mei, atunci când facem un lucru rău, acesta nu rămâne niciodată ascuns pentru că, mai devreme sau mai târziu, va trebui să culegem roadele a ceea ce am semănat, iar "fructele faptelor rele", au gust rău. Să fiți cuminiți și buni la inimă și veți vedea câtă bucurie veți face și celor care vă ocrotesc.

Grafică și text: Gheorghe Strugaru, Suceava

Gândiți-vă la toate greșelile de care veți da socoteală - și, mai ales, să uitați nedreptățile săvârșite de alții vouă, iertați pe cei care v-au jignit, ca să aveți dreptul ca înșivă să fiți iertați - și să câștigați, astfel, o ușurare a necazurilor voastre.

Sfântul Ioan Gură de Aur

Să nu furi !

Prin porunca a opta din Decalog, Dumnezeu ne îndeamnă clar: „Să nu furi”.

Furtul înseamnă să îți însușești în mod necinstit ceva ce nu îți aparține, un lucru pentru care nu te-ai ostenit și pe care nu-l meriți. În acest sens, furtul este o încercare de înșelare a lui Dumnezeu, a semenilor și a propriei tale persoane. El are la bază necredința, lăcomia, lenea, dorința de a avea ceea ce aparține aproapelui.

Furtul este un păcat mare, care are consecințe rele și în viața aceasta și în veșnicie. În această viață, furtul este incriminat aspru de legile statului, fiind pedepsit cu închisoarea. Mai mult, cel care fură este un om care își îngroapă talanții, adică darurile primite de la Dumnezeu și, în loc să sporească în virtute, în loc să muncească cinstit spre bucuria și folosul său și al semenilor, el alege să trăiască o viață de coșmar, în teamă, izolare și nesiguranță permanentă.

Unii ajung să se creadă chiar grozavi, isteți sau inteligenți dacă au reușit să înșele statul sau pe oricine altcineva, uitând că Dumnezeu, Care vede și știe totul, este drept și iubește dreptatea. În acest sens, Duhul Sfânt spune prin psalmistul David: „Mai bun este puținul celui drept decât bogăția multă a păcătoșilor” (Ps.36,16), iar Mântuitorul Iisus Hristos ne întrebă: „Ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întregă, iar sufletul său îl va pierde?” (Mt. 16,26). De asemenea Sfântul Apostol Pavel, enumerând categoriile de oameni care nu vor putea intra în Împărăția lui Dumnezeu din cauza păcatelor neîndreptate, îi amintește și pe hoți: „Nici furii, nici lacomi, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu” (I Cor. 6,10). Prin urmare, știind că Dumnezeu va răsplăti fiecăruia după faptele lui, să ne străduim să împlinim poruncile lui Dumnezeu și să nu greșim.

Fiecare să fie mulțumit cu ceea ce are, iar dacă își dorește mai mult să se sânguiască prin muncă cinstită și rugăciune să le dobândească.

Iar dacă ceea ce își doresc sau au nevoie unii oameni depășește în acel moment posibilitățile lor, atunci este bine să ceară sfat și ajutor părinților, învățătorului, duhovnicului și să aibă răbdare și încredere că le vor dobândi la vremea potrivită.

prof. Maria Ionescu, Suceava